

2de Stabie. Jesus neemt het kruis op zijn Schouders.

O Jesus, wat een lydensmoed schuilt er in uw omhelzing van het kruis, dat u weerd ^{den ons} op ~~de~~ Schouder wordt gelegd, om er u straks aan vast te spijkeren en te doen sterven. Gij neemt het ~~aan~~ ^{op u} uit liefde tot mij om mijn zonden uit te boeken, mijn lyden te verlichten.

O Maria, hoe moet uw hart ineengetrompsen zijn, toen Gij dat zware onheilspellende kruis uw Zoon op den Schouder werd gelegd ~~teet~~. O. d. Bonifatius, hoe moet de omhelzing van het kruis door uw goddelijk voorbeeld u hebben gesterkt om moedig en fier de op u ~~opdragende~~ ^{op u} ~~Treden~~ met bylen en speeren aanvallende Treden tegemoet te treden, bereid om voor hun geluk te sterven.

Uwe laf zijn wij om iets voor een ander te lyden en te delen in het offer, dat God en zijn Heilige brachten voor hun evenmenschen.

O Jesus, zachtmoedig en nederig van harte, maak ons hart gelijk aan uw hart.

2de Stakie. Jesus neemt het kruis op zijn Schouder.

O Jesus, wat een lydensmoed schuilt er in uw omhelzing van het kruis, dat u weerd ^{den uwe} op de Schouder wordt gelegd, om er u straks aan vast te spijkeren en te doen sterven. Hij neemt het ^{op u} uit liefde tot mij om mijn zonden uit te boeten, mijn lyden te verlichten.

O Maria, hoe moet uw hart ineengetrompen zijn, toen Hij dat zware onheilspellende kruis uw Doorn op den Schouder werd gelegd ~~toen~~ O. K. Bonifatius, hoe moet de omhelzing van het kruis door uw goddelijk voorbeeld u hebben gesterkt om moedig en fier de op u opdragende Tredew met bylen en speren aanvallende Tries te ontmoet te treden, bereid om voor hun geluk te sterven.

Uwe laf zijn wij om iets voor een ander te lyden en te delen in het offer, dat God en zijn Heilige brachten voor hun venmenschen.

O Jesus, zaetmoedig en nederig van harte, maak ons hart gelijk aan uw hart.

3de Statie. Jezus valt onder het kruis

O Jezus, ^{die} ons, als wij onder de rampen, die ons treffen, meenen te bezoeken een voorbeeld hebt willen zijn ter bemoediging, wat moet het voor U, God van hemel en aarde, een vernedering zijn geweest, uw kruis niet fier en krachtig te kunnen dragen, maar daarbij neer te vallen.

O Maria, wat een pijn moet het voor U zijn geweest, uw zoon zoo vernederd te zien, dat Uij onder zijn kruis betweek, wat moet U ^{er onder} hebben ^{gelepen} verlangd, dat men Uem ~~hielp en bystand in zijn lyden niet hielp en bystand in zijn~~ integendeel, Uem met geweld weer opsjoeg om zijn kruis weer ops te nemen.

O U. Bonifatius, hoe moet de val van Jezus onder het kruis in U de huivering hebben doen overwinnen, die in U opkwam, toen Uij de Trieken op U aan zaagt stormen en de natuurlijke zwakte tot behoud van uw leven U voor den dood deed huiveren, wat zal het voorbeeld van Jezus U ^{een} moed en kracht over die zwakte der natuur hebben ingestort.

O Jezus zachtmoedig en nederig van harte, maak ons hart gelijkvormig aan uw Hart.

3de Statie. Jezus valt onder het kruis

O Jezus, ^{die} die ons, als wij onder de rampen, die ons treffen, meenen te berouwen een voorbeeld hebt willen zijn ter bemoediging, wat moet het voor U, God van hemel en aarde, een vernedering zijn geweest, uw kruis niet fier en krachtig te kunnen dragen, maar daarbij neer te vallen.

O Maria, wat een pijn moet het voor U zijn geweest, uw zoon zoo vernederd te zien, dat Uij onder zijn kruis beweek, wat moet Uij hebben ^{er onder} ^{gelepen} verlangd, dat men Uem ~~hulp en bystand in zijn lyden~~ niet hielp ~~en bystand in zijn~~ integendeel, Uem met geweld weer opsjaep om zijn kruis weer ops te nemen.

O U. Bonifatius, hoe moet de val van Jezus onder het kruis in de huivering hebben doen overwinnen, die in U opkwam, toen Uij de Trieren op U aan zaagt stormen en de natuurlijke zucht tot behoud van uw leven U voor den dood deed huiveren, wat zal het voorbeeld van Jezus U ^{een} moed en kracht over die zwakte der natuur hebben ingestort.

O Jezus zachtmoedig en nederig van harte, maak ons hart gelijkvormig aan uw Hart.

10de Stafe. Jezus wordt van zijn kleedren berooft en met gal en azijn gelaafd.

O Jezus, wat heb jij den kolk des lydens tot den bodem willen drinken door naakt en onbeschermd met een slooerwonde leden op het harde knishout te willen geslagen genageld worden en den bedwelmenden drank die men te ter verlieding van uw pijn aanbodt af te wijzen

O Maria, hoe moet uw hart vervuld zijn geweest ^(menne kracht tot) met medelijden toen jij uw zoon van alles wat hem beschutte ontdaan den drank waarmede men zijn gevoeligheid voor de pijn wilde verminderen kraagt afwijzen en heeft zijn voorbeeld te gesterkt ons met dien sterke te zijn in uw bespooring

O H. Bonifatius, hoe moet het voorbeeld van uw ontkleeden en alle verlichting afzorgende Jezus te gesterkt hebben om te berouwen in het aubaken van te reles te doen ontnemen en fier en overschrokken uw vanden tegenod te gaan met geen andere besatelling dan het H. Evangelieboek, dat hem keraard nog slooerstat. Lees mij moedig zijn in de aanvaarding van het leed, door God mij overgroot. O Jezus, zaetmoedig en nedrig van harte, maak mijn hart selijc. Voornij van uw hart

10de Statie. Jezus wordt van zijn kleedren beroofd en met gal en
azijn gelaafd.

O Jezus, wat heft Gij den kelk des lydens tot den bodem waken
drinken door naakt en onbeschermd met uw doorwonde ledem
op het harde kruishout te willen geolagen genageld worden en
den bedwelmenden drank die men u ter verlichting van uw pijn
aanbodt af te wijzen

O Maria hoe moet uw hart vervuld zijn ^(van menwe kraacht tot) ~~medelijden~~ ^{medelijden}
toen Gij uw Zoon van alles wat hem beschutte ontdaan den drank
waarmede men zijn gevoeligheid voor de pijnen wilde verminderen
waagt afwijzen en heeft zijn voorbeeld u gesterkt om met Hem
sterk te zijn in uw beproeving

O H. Bonifatius, hoe moet het voorbeeld van uw ontkleiden en alle
verlichting afwijzende Jezus u gesterkt hebben om te berouwen en
het alibi van u selles te doen ontnemen en fier en onverschrokken
tegenover te staan met geen andere besatelling dan
het H. Evangelieboek, dat hem tevaard nog doorstak. Lees mij
moedig zijn in de aanvaarding van het leed, door God mij overgroot
O Jezus, zachtmoedig en nederig van harte, moet mijn hart gelijc
voornij van uw Hart

Achterkant van de 11^e statie.

KOUSEN • SOKKEN

een boek als een volle
den machtig boek.

14de Statie. Jesus wordt in een nieuw graf nedergelegd.

een en weer geestige worte

62-6
(2)

K R U I S W E G van Dr. TITUS BRANDSMA, Ord. Carm.
in de gevangenis te Scheveningen.

1e Statie: Jezus wordt veroordeeld tot den kruisdood.

O Jezus, wat een ondank en miskennen, dat het volk, onder hetwelk Gij weldoende rondgingt, Uw liefde beloont met den eisch: "Aan het kruis met Hem!"
Maar nog zwaarder moet Gij hebben gevoeld, dat Pilatus onder schijn van rechtspraak als in onschuld en onmacht op dien eisch U, ondanks de verklaring geen schuld in U te vinden, U veroordeelt tot den wreedsten en schandelijksten kruisdood. Maar Gij lijdt het en zwijgt.

O Maria, wat moet die woeste kreet van het volk en dat onrechtvaardig vonnis van Pilatus U als een zwaard van droefheid het hart hebben doorboord. Maar ook Gij lijdt en zwijgt als Jezus, Uw Zoon.

H. Bonifatius, hoe moeten de woeste kreten der op U en Uw gezellen aanstormende Friezen, wier geluk Gij beoogdet, U herinnerd hebben aan den eisch tegen Uw goddelijk voorbeeld en Gij daarin den moede en de kracht hebben gevonden, U met Jezus te vereenigen in het verdragen van den ondank en de onbillijke bejegening door Uw evenmensch. Hoe moeilijk valt het ons, een onbillijk oordeel te verdragen.

O Jezus, zachtmoedig en nederig van harte, maak ons hart gelijk aan Uw hart!

2e Statie. Jezus neemt het kruis op Zijn schouders.

O Jezus, wat een lijdensmoed schuilt er in Uw omhelzing van het kruis, dat U wreed op den schouder wordt gelegd, om er U straks aan vast te spijkeren en te doen sterven. Gij neemt het op U uit liefde tot mij om mijn zonden uit te boeten, mijn lijden te verlichten.

O Maria, hoe moet Uw hart ingekrompen zijn, toen dat zware onheilspellende kruis Uw zoon op den schouder werd gelegd.

O H. Bonifatius, hoe moet de omhelzing van het kruis door Uw goddelijk voorbeeld U hebben gesterkt om moedig en fier de op U met bijlen en speren aanvallende Friezen tegemoet te treden, bereid om voor hun geluk te sterven. Hoe laf zijn wij om iets voor een ander te lijden en te deelen in het offer, dat God en Zijn Heiligen brachten voor hun evenmensch.

O Jezus, zachtmoedig, enz.

3e Statie: Jezus valt onder het kruis.

O Jezus, die ons, als wij onder de rampen, die ons treffen, meenen te bezwijken een voorbeeld hebt willen zijn ter bemoediging: wat moet het voor U, God van hemel en aarde, een vernedering zijn geweest, Uw kruis niet fier en krachtig te kunnen dragen, maar daarbij neer te vallen.

O Maria, wat een pijn moet het voor U zijn geweest, Uw zoon zóo vernederd te zien, dat Hij onder het kruis bezweek; wat moet Gij er onder hebben geleden, dat men Hem niet hielp integendeel, Hem met geweld weer opjoeg om Zijn kruis weer op te nemen.

O H. Bonifatius, hoe moet de val van Jezus onder het kruis in U de huivering hebben doen overwinnen, die in U opkwam, toen Gij de Friezen op U aan zaagt stormen en de natuurlijk zucht tot behoud van Uw leven U voor den (kracht) dood deed huiveren, wat zal het voorbeeld van Jezus U een moed en kracht over die zwakte der natuur hebben ingestort.

O Jezus, zachtmoedig enz.

4e Statie: Jezus ontmoet Zijn H. Moeder.

O Jezus, wat een nieuw en ontzettend leed moet het voor U zijn geweest, verplicht te zijn, Uw lieve Moeder te doen deelen, in het lijden, dat Gij voor ons op U hadt genomen, hoe gaarne zoudt Gij haar voor dit lijden hebben behoed, maar het moest strekken tot haar heiliging en verheerlijking; Het moest Joannes en ons terugvoeren naar hun goddelijk voorbeeld.

O Maria, hoe zwaar het U viel, Uw liefde dreef U naar den weg waarlangs Uw Zoon zijn kruisdood tegemoetging, en Uw liefde nam Joannes mee en ons. Aan Uw hand gaan wij na onze ontvluchting van het lijden naar Jezus terug.

O, H. Bonifatius, het voorbeeld van uw H. Moeder Maria heeft U met moed den lijdensweg opgedreven om er Jezus te ontmoeten en verder te vergezellen. Uw liefde en geestdrift sleepte Uw Gezellen mee en geeft ook ons weer moed en sterkte om Jezus te volgen.

O Jezus, zachtmoedig enz.

5e Statie: Simon van Cyrene helpt Jezus Zijn Kruis dragen.

O Jezus, wat een leed en vernedering, dat een vreemde moet gedwongen worden U te helpen, terwijl zij, die U liefhebben als Joannes, die Uw kruis zeker voor U had willen dragen, van U worden teruggestooten. Op wie gelijk ik op Simon of op Joannes?

O Maria, wat moet het een pijn gedaan hebben, dat de soldaten om Uw Zoon levend aan het kruis te zien, maar geen hulp van Zijn Leerling wilden, een vreemde moest dwingen Hem te helpen.

O H. Bonifatius, wat een vreugde voor U, verkoren te worden, met Jezus het kruis op U te nemen en voor Hem en met Hem te sterven. Gij behoeft niet te worden gedwongen. Moge ik Uw voorbeeld volgen en als God mij lijden verzendt, het met evenveel liefde aanvaarden als Gij den wredesten dood tegemoet zijt gegaan, zonder dat iemand U kwam helpen.

O Jezus, zachtmoedig enz.

6e Statie: Veronica droogt het Aangezicht van Jezus af.

O Jezus, wat een goedheid op Uw lijdensweg om Uw goddelijk Aansijn als een aandenken aan Uw lijden af te drukken in den doek, waarmede een vrome vrouw Uw H. Gelaat reinigde. Moge die afbeelding diep in mijn geheugen gegrift blijven, opdat ik steeds Uw lijden als een voorbeeld vóór mij zie.

O Maria, wat een schat moet voor U die heilige doek zijn geweest; met hoeveel medelijde hebt Gij dien beschouwd en welk een moed en sterkte moet die heerlijke herinnering aan het lijden van Uw Zoon U hebben ingestort.

O H. Bonifatius, waaruit anders dan uit de herinnering aan het lijdend Gelaat des Heeren hebt Gij den moed geput om den wreeden dood van het lijdend Gelaat des Heeren hebt Gij den moed geput om den wreeden dood van de aanstormende Friezen te ontvangen. Dat goddelijk voorbeeld was uw kracht. Hoe droegt Gij het H. Evangelieboek als een teeken, waarin Gij hooptet te overwinnen.

O Jezus, zachtmoedig enz.

7e Statie: Jezus valt voor de tweede maal onder Zijn kruis.

O Jezus, het was U niet genoeg, éénmaal onder Uw kruis te bezwijken om Uw vijanden zich te laten verlustigen in Uw onmacht. Andermaal zien wij U, terwijl men U helpt, Uw kruis te dragen, ook nu nog bezwijken om ons te toonen, dat ook die hulp U nog een zoo zwaren last op Uw schouders liet, dat Gij er onder hebt willen bezwijken.

O Maria, wat een leed over het ontoereikende van de hulp aan Uw lieven Zoon gegeven, wa moet Gij hebben rondgezien of men den zwaren last niet geheel van Zijn schouders nam, en Simon hebben gesmeekt het kruis geheel over te nemen.

O H. Bonifatius, wat moet het voorbeeld van Jezus, die voor de tweede maal neerviel onder Zijn kruis, U opnieuw hebben versterkt in oogenblikken van huivering voor het leed U en de Uwen aangedaan. Moge dat voorbeeld ook ons telkens weer bemoedigen in oogenblikken van zwakte en vlucht van het lijden.

O Jezus, zachtmoedig, enz.

8e Statie: Jezus troost de weenende vrouwen.

O Jezus, Gij hebt niet slechts aan de vrouwen, die langs Uw kruisweg U haar deelname betuigden, maar door haar ook tot mij gezegd: "Weent niet over Mij, maar over uzelve en over uwe kinderen, want indien aldus geschiedt met het groene hout, wat zal dan met het dorre geschieden?" Ik herinner mij Uw andere woorden: "Niet zij, die Heer Heer roepen zullen ingaan in het Rijk der Hemelen, maar die den wil doen van Mijn Vader, die in den Hemel is". Het is niet voldoende, dat ik medelijden betuig met Uw H. Lijden, maar mijn wil gelijkvornig maak aan den Uwen en met een offervaardig hart het leed en de beproeving, welke Gij mij overzendt, uit Uw hand aanvaard en draag in vereeniging met U. Gij zijt de wijnstok, wij zijn de ranken, die als zij niet met U verbonden blijven, verdorren en worden weggeworpe

O Maria, Gij hebt niet slechts uw medelijden betoond, maar zijt met uw Zoon den kruiswegegaan, neemt Gij mij met U mede.

H. Bonifatius, Gij zijt langs den kruisweg blijven staan, maar vereenigd met Uw Heiland en voorbeeld, hebt Gij uit Zijn hand lijden en dood aanvaard; maak mij sterk door Uw voorbeeld.

O Jezus, zachtmoedig enz.

9e Statie: Jezus valt voor de derde maal onder het kruis.

O Jezus, Gij hebt de drievoudige verloochening van Uw zich sterk wanenden Apostel en ons herhaald hervallen in de zonde door Uw drievoudigen val onder het kruis willen uitboeten en ons willen toonen, dat Gij Uw laatste krachten hebt ingespannen om den top van den lijdensberg te bereiken. Gij leert ons in kruis en lijden, dat Gij ons overzendt, ook onze krachten tot het uiterste in te spannen om standvastig te zijn in het volbrengen van de taak door Uw Voorzienigheid op onze schouders gelegd, en bij moedeloosheid en zwakte naar Uw vallen onder het kruis op te zien en daaruit de noodige kracht te putten.

O Maria, die de inspanning van de laatste krachten van Uw Zoon met bewondering en moederlijk medeleven hebt aanschouwd, help ons, met U daarnaar op te zien, als het volbrengen van mijn levenstaak mij te zwaar wordt.

O H. Bonifatius, in den drievoudigen val van uw goddelijk voorbeeld, lag voor U de kracht om tot het einde toe standvastig te blijven, alle vrees en aarzeling voor den dood te overwinnen en uw aanvallers tegemoet te gaan. Moge uw voorbeeld ons even standvastig onze levenstaak op onze laten nemen en vervullen.

O Jezus, zachtmoedig enz.

10e Statie: Jezus wordt van Zijn kleederen berouwd en met gal en azijn gelaafd.

O Jezus, hoe hebt Gij den kelk des lijdens tot den bodem willen drinken door naakt en onbeschermd met Uw doorwonde leden op het harde kruishout te willen genageld worden en den bedwelmenden drank, dien men U ter verlichting van Uw pijnen wilde geven, af te wijzen.

O Maria, hoe moet uw hart vervuld zijn geweest van nieuwe kracht tot medelijden: toen gij uw Zoon, van alles wat Hem beschutte ontdaan, den drank waarmede, men Zijn gevoeligheid voor de pijnen wilde verminderen, zaagt afwijzen, en heeft Zijn voorbeeld U gestrekt om met Hem sterk te zijn in uw beproeving.

O H. Bonifatius, hoe moet het voorbeeld van uw ontkleeden en alle verlichting afwijzenden Jezus U gesterkt hebben om u alles te doen ontnemen en fier en onverschrokken uw vijanden tegemoet te gaan met geen andere beschutting dan het H. Evangelieboek, dat hun zwaard nog doorstak. Leer mij moedig zijn in de aanvaarding van het leed, door God mij overgezonden.

O Jezus, zachtmoedig enz.

11e Statie: Jezus wordt aan het kruis genageld.

O Jezus, hoe vreeselijk moet het voor U zijn geweest, met plumpe nagelen aan de beide kruisbalken te worden vastgespijkerd om in die wonden hangend langzaam van pijn en uitputting te sterven.

O Maria, het zwaard van droefheid door Simeon u voorspeld moet wel vooral uw hart hebben doorboord, toen gij de wreede hamerslagen hoordet, waarmede de beulen handen en voeten van uwen goddelijken Zoon doorboorden en aan het kruishout vastsloegen.

O H. Bonifatius, Gij moet wel uit de herinnering aan de kruisiging van uw goddelijk voorbeeld de kracht hebben geput om met moed en offervaardigheid te doorstaan, dat de heidensche Friezen uw Gezellen met zwaarden en lansen doorstaken en tenslotte ook u zelve hun wapenen in het lichaam dreven en u doodelijk verwonden. Verrijg voor mij, dat ik de slagen waarmede God mij treft, met gelijken moed en offervaardigheid ontvange en drage.

O Jezus, zachtmoedig enz.

12e Statie: Jezus sterft aan het kruis.

O Jezus, het is voor ons een onbegrijpelijk geheim, hoe Gij tenslotte voor ons hebt willen sterven, het rijk des doods hebt willen ingaan, alsof heel Uw zending was mislukt, alsof heel Uw leven nutteloos was geweest, zoodat Uw vijanden schijnbaar triomfeerden.

O Maria, wat moest het voor U zijn geweest, dit einde te zien van de zending van Uw goddelijken Zoon, Hem voor uw oogen den wreedsten en schandelijksten dood te zien sterven, al zeide U uw geloof, dat Hij juist aldus ons het leven wilde terugschenken.

O H. Bonifatius, wat geleek uw dood op het sterven van uw goddelijk voorbeeld! hoe scheen ook uw derde en laatste poging Friesland te bekeeren en tot God te brengen mislukt, toen zij U en uw Gezellen den wreedsten dood deden ondergaan en al uw werk vernielden. Leer ons met U ons spiegelen in uw goddelijk voorbeeld, gedachtig hoe slechts het lijden ter overwinning voert.

O Jezus, zachtmoedig enz.

1ste Statie. Jezus wordt veroordeeld tot den kruisdood.

O Jezus, wat een ondank en miskennen, dat het volk, onder hetwelk Gij wel-
doende rondgingt, Uw liefde belooft met den eisch: aan het kruis met Hem.
Maar nog zwaarder moet Gij hebben gevoeld, dat Pilatus onder schijn van
rechtvaardigheid spraak als in onschuld en onmacht op dien eisch U on-
danks de verklaring geen schuld in U te vinden U veroordeelt tot den
wreedsten en schandelijksten kruisdood. Maar Gij lijdt het en zwijgt.

O Maria, wat moet die woeste kreet van het volk en dat onrechtvaardig
vonnis van Pilatus U als een zwaard van droefheid het hart hebben door-
boord. Maar ook Gij lijdt en zwijgt als Jezus, uw Zoon.

O H. Bonifatius, hoe moeten de woeste kreten der op U en uw Gezellen aan-
stormende Friezen, wier geluk Gij beoogdet, U herinnerd hebben aan den
eisch tegen uw goddelijk voorbeeld en Gij daarin den moed en de kracht
hebben gevonden, U met Jezus te vereenigen in het verdragen van den on-
dank en de onbillijke bejegening door uw evenmensch. Hoe moeilijk valt het
ons, een onbillijk oordeel te verdragen.

O Jezus, zachtmoedig en nederig van harte, maak ons hart gelijk aan Uw Hart

2e Statie. Jezus neemt het kruis op Zijn schouders.

O Jezus, wat een lijdensmoed schuilt er in Uw omhelzing van het kruis, dat
U wreed op den schouder wordt gelegd, om er U straks aan vast te spijkeren
en te doen sterven. Gij neemt het op U uit liefde tot mij om mijn zonden
uit te boeten, mijn lijden te verlichten.

O Maria, hoe moet uw hart ineengekrompen zijn, toen dat zware onheilspel-
lende kruis Uw Zoon op den schouder werd gelegd.

O H. Bonifatius, hoe moet de omhelzing van het kruis door uw goddelijk voor-
beeld U hebben gesterkt om moedig en fier de op U met bijlen en speren
aanvallende Friezen tegemoet te treden, bereid om voor hun geluk te ster-
ven. Hoe laf zijn wij om iets voor een ander te lijden en te deelen in het
offer, dat God en Zijn Heiligen brachten voor hun evenmensch.

O Jezus, zachtmoedig enz.

3e Statie. Jezus valt onder het kruis.

O Jezus, die ons, als wij onder de rampen, die ons treffen, meenen te bezwij-
ken een voorbeeld hebt willen zijn ter bemoediging, wat moet het voor U,
God van hemel en aarde, een vernedering zijn geweest, Uw kruis niet fier
en krachtig te kunnen dragen, maar daarbij neer te vallen.

O Maria, wat een pijn moet het voor U zijn geweest, Uw zoon zoo vernederd
te zien, dat Hij onder Zijn kruis bezweek, wat moet gij er onder hebben ge-
leden, dat men Hem niet hielp integendeel, Hem met geweld weer opjoeg om
Zijn kruis weer op te nemen.

O H. Bonifatius, hoe moet de val van Jezus onder het kruis in U de huive-
ring hebben doen overwinnen, die in U opkwam, toen Gij de Friezen op U aan-
zaagt stormen en de natuurlijke zucht tot behoud van uw leven u voor den
dood deed huiveren, wat zal het voorbeeld van Jezus U een moed en kracht
over die zwakte der natuur hebben ingestort.

O Jezus, zachtmoedig enz.

4de Statie. Jezus ontmoet Zijn H. Moeder.

O Jezus, wat een nieuw en ontzettend leed moet het voor U zijn geweest, yer-
plicht te zijn, Uw lieve Moeder te doen deelen in het lijden, dat Gij voor
ons op U hadt genomen, hoe gaarne zoudt Gij haar voor dit lijden hebben
behoed, maar het moest strekken tot haar heiliging en verheerlijking, het
moest Joannes en ons terugvoeren naar hun goddelijk voorbeeld.

O Maria, hoe zwaar het U viel, uw liefde dreef U naar den weg waarlangs Uw
Zoon Zijn kruisdood tegemoet ging, en uw liefde nam Joannes mee en ons. Aan
uw hand gaan wij na onze ontvluchting van het lijden naar Jezus terug.

O, H. Bonifatius, het voorbeeld van uw H. Moeder Maria heeft u met moed den
lijdensweg opgedreven om er Jezus te ontmoeten en verder te vergezellen.
Uw liefde en geestdrift sleepte uw Gezellen mee en geeft ook ons weer
moed en sterkte om Jezus te volgend.

O Jezus, zachtmoedig enz.

5e Statie. Simon van Cyrena helpt Jezus Zijn kruis dragen.

O Jezus, wat een leed en vernedering, dat een vreemde moet gedwongen worden U te helpen, terwijl zij, die U liefhebben als Joannes, die Uw kruis zeker voor U had willen dragen, van U worden teruggestooten. Op wie gelijk ik op Simon of op Joannes.

O Maria, wat moet het U een pijn gedaan hebben, dat de soldaten om uw Zoon levend aan het kruis te zien, maar geen hulp van Zijn leerling wilden, een vreemde moesten dwingen Hem te helpen.

O H. Bonifatius, wat een vreugde voor U, verkoren te worden, met Jezus het kruis op U te nemen en voor Hem en met Hem te sterven. Gij behoeft niet te worden gedwongen. Moge ik uw voorbeeld volgen en als God mij lijden overzendt, het met evenveel liefde aanvaarden als Gij den wreeden dood tegemoet zijt gegaan, zonder dat iemand U kwam helpen.

O Jezus, zachtmoedig enz.

6e Statie. Veronica droogt het aangezicht van Jezus af.

O Jezus, wat een goedheid op Uw lijdensweg om Uw goddelijk Aanschijn als een aandenken aan Uw lijden af te drukken in den doek, waarmede een vrome vrouw Uw H. Gelaat reinigde. Moge die afbeelding diep in mijn geheugen gegrift blijven, opdat ik steeds Uw lijden als een voorbeeld voor mij zie.

O Maria, wat een schat moet voor U die heilige doek zijn geweest met hoeveel medelijden hebt Gij dien beschouwd en welk een moed en sterkte moet die heerlijke herinnering aan het lijden van Uw Zoon U hebben ingestort.

O H. Bonifatius, waaruit anders dan uit de herinnering aan het lijdend Gelaat des Heeren hebt Gij den moed geput om den wreeden dood van de aanstormende Friezen te ontvangen. Dat goddelijk voorbeeld was uw kracht. Hoog droegt Gij het H. Evangelieboek als een teeken, waarin Gij hooptet te overwinnen.

O Jezus, zachtmoedig enz.

7e Statie. Jezus valt voor de tweede maal onder Zijn kruis.

O Jezus, het was U niet genoeg, eenmaal onder Uw kruis te bezwijken om Uw vijanden zich te laten verlustigen in Uw onmacht. Andermaal zien wij U, terwijl men U helpt, Uw kruis te dragen, ook nu nog bezwijken om ons te toonen, dat ook die hulp U nog een zoo zwaren last op Uw schouders liet, dat Gij er onder hebt willen bezwijken.

O Maria, wat een leed over het ontoereikende van de hulp aan Uw lieven Zoon gegeven, wat moet Gij hebben rondgezien of men den zwaren last niet geheel van Zijn schouders nam en Simon hebben gesmeekt het kruis geheel over te nemen.

O H. Bonifatius, wat moet het voorbeeld van Jezus, Die voor de tweede maal neerviel onder Zijn kruis, U opnieuw hebben versterkt in oogenblikken van huivering voor het leed U en de uwen aangedaan. Moge dat voorbeeld ook ons telkens weer bemoedigen in oogenblikken van zwakte en vlucht van het lijden.

O Jezus, zachtmoedig enz.

8ste Statie. Jezus troost de weenende vrouwen.

O Jezus, Gij hebt niet slechts aan de vrouwen, die langs Uw kruisweg U haar deelneming betuigden, maar door haar ook tot mij gezegd: Weent niet over Mij, maar over uzelve en over uwe kinderen, want indien aldus geschiedt met het groene hout, wat zal dan met het dorre geschieden? Ik herinner mij Uw andere woorden: Niet zij die Heer Heer roepen zullen ingaan in het Rijk der Hemelen, maar die den wil doen van Mijn Vader, Die in den Hemel is. Het is niet voldoende, dat ik medelijden betuig met Uw H. Lijden, maar mijn wil gelijkvormig maak aan den Uwen en met een offervaardig hart het leed en de beproeving, welke Gij my overzendt, uit Uw hand aanvaard en draag in vereeniging met U. Gij zijt de wijnstok, wij zijn de ranken, die als zij niet met U verbonden blijven, verdorren en worden weggeworpen.

O Maria, Gij hebt niet slechts uw medelijden betoond, maar zijt met uw Zoon den kruisweg gegaan, neemt Gij mij met U mede.

8.
H. Bonifatius, Gij zijt niet langs den kruisweg blijven staan, maar vereenigd met uw Heiland en voorbeeld, uit Zijn hand lijden en dood aanvaard. Maak mij sterk door uw voorbeeld.

O Jezus, zachtmoedig enz.

9e Statie. Jezus valt voor de derde maal onder het kruis.

O Jezus, Gij hebt ~~axismaxi~~ de drievoudige verloocheining van Uw zich sterk wanenden Apostel en ons herhaald hervallen in de zonde door Uw drievoudigen val onder het kruis willen uitboeten en ons willen toonen, dat Gij Uw laatste krachten hebt ingespannen om den top van den lijdensberg te bereiken. Gij leert ons het kruis en lijden dat Gij ons overzendt, ook onze krachten tot het uiterste in te spannen om standvastig te zijn in het volbrengen van de taak door Uw Voorzienigheid op onze schouders gelegd en bij moedeloosheid en zwakte naar Uw vallen onder het kruis op te zien en daaruit de noodige kracht te putten.

O Maria, die de inspanning van de laatste krachten van uw Zoon met bewondering en moederlijk medeleven hebt aanschouwd help ons, met U daarnaar op te zien, als het volbrengen van mijn levenstaak mij te zwaar wordt.

O H. Bonifatius, in den drievoudigen val van uw goddelijk voorbeeld, lag voor U de kracht om tot het einde toe standvastig te blijven, alle vrees en aarzeling voor den dood te overwinnen en uw aanvallers tegemoet te gaan. Moge uw voorbeeld ons even standvastig onze levenstaak op ons nemen en vervullen.

O Jezus, zachtmoedig enz.

10e Statie. Jezus wordt van Zijn kleederen beroofd en met gal en azijn gelaafd.

O Jezus, hoe hebt Gij den kelk des lijdens tot den bodem willen drinken door naakt en onbeschermd met Uw doorwonde leden op het harde kruishout te willen genageld worden en den bedwelmenden drank die men U ter verlichting van Uw pijnen aanbood af te wijzen.

O Maria, hoe moet uw hart vervuld zijn geweest van nieuwe kracht tot medelijden toen Gij uw Zoon van alles wat Hem beschutte ontdaan den drank waarmede men Zijn gevoeligheid voor de pijnen wilde verminderen zaagt afwijzen en heeft Zijn voorbeeld U gesterkt om met Hem sterk te zijn in uw beproeving.

O H. Bonifatius, hoe moet het voorbeeld van uw ontkleeden en alle verlichting afwijzenden Jezus u gesterkt hebben om u alles te doen ontnemen en fier en onverschrokken uw vijanden tegemoet te gaan met geen andere beschutting dan het H. Evangelieboek, dat hun zwaard nog doorstak. Leer mij moedig zijn in de aanvaarding van het leed, door God mij overgezonden.

O Jezus, zachtmoedig enz.

11e Statie. Jezus wordt aan het kruis genageld.

O Jezus, hoe vreeselijk moet het voor U zijn geweest, met plumpe nagelen aan de beide kruisbalken te worden vastgespijkerd om in die wonden hangend langzaam van pijn en uitputting te sterven.

O Maria, het zwaard van droefheid door Simeon u voorspeld moet wel vooral uw hart hebben doorboord, toen gij de wreede hamerslagen hoordet, waarmede de beulen handen en voeten van uwen goddelijken Zoon doorboorden en aan het kruishout vastsloegen.

O H. Bonifatius, Gij moet wel uit de herinnering aan de kruisiging van uw goddelijk voorbeeld de kracht hebben geput om met moed en offervaardigheid te doorstaan dat de heidensche Friezen uw Gezellen met zwaarden en lanssen doorstaken en tenslotte ook u zelven hun wapenen in het lichaam dreven en u doodelijk verwonden. Verkrijg voor mij, dat ik de slagen waarmede God mij treft, met gelijken moed en offervaardigheid ontvang en drage.

O Jezus, zachtmoedig enz.

4.

12e Statie. Jezus sterft aan het kruis.

O Jezus, het is voor ons een onbegrijpelijk geheim, hoe Gij ten slotte voor ons hebt willen sterven, het rijk des doods hebt willen ingaan, alsof heel Uw zending was mislukt, alsof heel Uw leven nutteloos was geweest, zoodat Uw vijanden schijnbaar triomfeerden.

O Maria, wat moet het voor U zijn geweest, dit einde te zien van de zending van uw goddelijken Zoon, Hem voor uw oogen den wreedsten en schandelijksten dood te zien sterven, al zeide U uw geloof, dat Hij juist aldus ons het leven wilde terugschenken.

O H. Bonifatius, wat geleek uw dood het sterven van uw goddelijk voorbeeld hoe scheen ook uw derde en laatste poging Friesland te bekeeren en tot God te brengen mislukt, toen zij U en uw Gezellen den wreedsten dood deden ondergaan en al uw werk vernielden. Leer ons met U ons spiegelen in uw goddelijk voorbeeld gedachtig hoe slechts het lijden ter overwinning voert.

O Jezus, zachtmoedig enz.

13e Statie. Het lichaam van Jezus wordt in den schoot van Maria gelegd.

O Jezus, welk een voorbeeld hebt Gij na Uw dood aan Uw Moeder geschonken door Uw gestorven lichaam te doen nederleggen in haar schoot. Wel vermeerderde het haar smarten en deed het haar nog anniger medelijden met Uw lijden en pijnen, maar tegelijk moet Gij haar vervuld hebben met Uw kracht om haar aldus te kronen tot Koningin der Martelaren.

O Maria, Moeder van Smarten, wie de kerk, als zij U beschouwt met het lichaam van Jezus op haar schoot, de woorden in den mond legt, O Gij, die hier voorbij gaat, zie of er een smart is gelijk aan de mijne, leer mij met U het lichaam van uw goddelijken Zoon beschouwen om daardoor met U alle lijden te doorstaan.

O H. Bonifatius, hoe dikwijls moet Gij met Maria de wonden van uw gestorven Heiland hebben aanschouwd, in de H. Mis de herinnering aan Jezus' kruisdood hebben verlevendigd, om met uw gestorven Heiland voor oogen, gesterkt door de Koningin der Martelaren den dood in te gaan. Leer mij met U Jezus' lijden beschouwen om met U sterk te zijn in lijden en in dood.

O Jezus, zachtmoedig enz.

14e Statie. Jezus wordt in een nieuw graf nedergelegd.